

Ἰδιοκτῆτης καὶ Ἀρχισυντάκτης ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

ΑΡΙΘ 232—ΤΟΜ. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ, Σάββατον 21 Μαρτίου 1892

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Οἱ ἐγγραφομένοι δι' ἓν ἔτος νέοι συνδρομηταὶ ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1892, λαμβάνουσι δωρεάν τοὺς πέντε ἤδη ἐκδοθέντας τόμους τοῦ περιπετειώδους καὶ ἐγκυκλοπαιδικοῦ μυθιστορημα-
τος τοῦ κ. Στεφ. Ξένου, τὰ «Νόθα Τέκνα», ὅσοι δὲ ἐξακολουθήσωσι τὴν συνδρομὴν των καὶ διὰ τὸ ἐπιόν ἔτος 1893 θὰ λάβωσι δωρεάν πλήρες τὸ μυθιστόρημα ἐξ ἑτέρων 4 τόμων ἐκδοθησομένων ἐντὸς τοῦ ἔτους.
Ἡ συνδρομὴ προπληρωτέα, ἀνεὺ δὲ τῆς πληρω-
μῆς δὲν παραδίδονται ἢ ἀποστέλλονται οἱ τόμοι.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν δημοσιεύεται τὴν Δευ-
τέραν. Ἡ Κυριακὴ ἀφίεται πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν τε ἐργατῶν
καὶ συνεργατῶν. Μόνον σπουδαίωτα συμβάντα δύνανται νὰ
ιαρρήξωσι τὸν ἄλλως τε ἀπαραιτήστου τοῦτον κανόνα.
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ
Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἑτήσια δρ. 30 ἔξαμ. δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δρ. χρ. 45 δρ. χρ. 26

Αἱ πληρωμαὶ τῶν συνδρομῶν τοῦ «Βρεττα-
νικοῦ Ἀστέρος» γίνονται εἰς τὰ γραφεῖά μας
κείμενα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ προαστείου ἀρ. 8 ἀπέναντι
τοῦ νεοκτίστου θεάτρου τοῦ κ. Μπαλάνου· ἐκεῖ
ὅστις θέλει εὐρίσκει καὶ τὰ προηγούμενα φύλλα
τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν.

**ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ
ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ**

Αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς τῶν συνδρομῶν θὰ φέρωσι
μόνον τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἰδιοκτῆτου κ. Στεφάνου Ξένου,
πᾶσα δὲ τοιαύτη, μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφήν του εἶνε
ἄκυρος.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Πάσης διατριβῆς μὴ ἀπαδούσης πρὸς τὸ προγεγραμ-
μένον πνεῦμα τοῦ Βρεττανικοῦ ἀστέρος ἐν μὲν τῇ πρώτῃ
σελίδι ὁ στίχος ἅπαξ μὲν καταχωριζόμενος τιμᾶται 10
λεπτ. δις 60, βικίς 50, ἐν δὲ τῇ 4ῃ καὶ 8ῃ σελίδι ἅπαξ
60, δις 40, πολλακίς 30, τῶν δὲ ἀγγελιῶν καὶ εἰδο-
ποιήσεων ὁ στίχος ἅπαξ λεπ. 20, δις 15, πολλακίς 10.

Ἔνεκα τῆς ἀλλαγῆς τινῶν μελῶν τοῦ προ-
σωπικοῦ τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» καὶ ὅπως
μὴ διακοπῇ τῶν ἀναγνωστῶν τῶν τριῶν μυθι-
στορημάτων ἡμῶν ἢ συνέγεια ὁ «Βρεττανικὸς
Ἀστήρ» θὰ δημοσιεύεται μετὰ τὴν μεσημβρίαν
καθ' ἑκάστην μέχρι τῆς 3ῆς Ἀπριλίου εἰς σε-
λίδας τέσσαρας ἀντὶ ὀκτώ ἐὰν δὲ τὸ γραφεῖον
ἡμῶν τακτοποιηθῇ πρότερον καὶ πρὸ τῆς 3ῆς.
Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἡ πρώτη σελίς θ'
ἀπιεροῦται εἰς μικρὸν κύριον ἄρθρον ἐπὶ τῶν
τῆς ἡμέρας.

Ζητοῦνται διὰ τὸν «Βρεττανικὸν Ἀστέρα»
μεταφρασταὶ ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ καὶ συνερ-
γάται ἐγκρατεῖς εἰς τὴν δημοσιογραφίαν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κύριοι συνδρομηταὶ τῆς
Αἰγύπτου καὶ ἄλλων μερῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ
ἐξωτερικοῦ οἱ μὴ πληρώσαντες ἐτι τὰς συνδρο-
μὰς των καθὼς καὶ οἱ μέλλοντες νὰ καταταχ-
θῶσι νέοι συνδρομηταὶ εἰς τὸν «Βρεττανικὸν
Ἀστέρα» νὰ πέμπουν καθ' εὐθείαν εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ κ. Στεφάνου Ξένου τὴν συνδρομὴν των, ἄλ-
λως τε ἡ ἀποστολὴ τῆς ἐφημερίδος θὰ διακό-
πεται καὶ πρὸς γνώσιν των. Τὸ μέτρον τοῦτο ἡ
διεύθυνσις ἀπεφάσισεν ὡς γενικὸν μέτρον δι' ὅ-
λους τοὺς συνδρομητὰς αὐτῆς ὅπως ἀποφύγη
διαφωνίας, εἶνε δὲ μόνη ὑπεύθυνος διὰ πάνταν
καθυστέρησιν τοῦ φύλλου μετὰ τὴν παραλαβὴν
τοῦ ἀντιτίμου.

ΕΓΧΩΡΙΑ

ΑΝΑΚΤΟΡΙΚΑ

Ἀνελθόντες χθὲς εἰς τὰ ἀνάκτορα συνειργάσθη-
σαν μετὰ τοῦ βασιλέως ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουρ-
γὸς κ. Σαχτούρης καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν κ. Με-
λεστόπουλος.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Διὰ Β. διατάγματος διορίσθη ἐπαρχος Λευκά-
δος ὁ κ. Ν. Στρασβοσκιάδης ἀντὶ τοῦ κ. Γ. Γ.
Ὀμορίδου, Καρυστίας ὁ κ. Ι. Ἀθανασιάδης ἀντὶ
τοῦ κ. Ἄντ. Λουκάκου μετατεθέντος εἰς τὴν ἐπαρ-
χίαν Μήλου, ἀντὶ τοῦ κ. Εἰσήθη μετατεθέντος, εἰς
τὴν ἐπαρχίαν Ἄνδρου, ἀντὶ τοῦ κ. Ν. Σταθο-
πούλου.

×

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΟΥΓΚΡΑΣ

Διορίσθη ὡς εὐχαρίστως ἐμάθομεν ὁ κ. Σπυρίδων
Σούγκρας καθηγητὴς τοῦ β' Βαρβακειοῦ γυμνασίου.

×

ΕΠΙΣΤΗΘΟΝΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Ἄρριον τὴν 3 1)2 ὥραν τῆς πρωΐας οἱ φοιτηταὶ
τοῦ Πανεπιστημίου ἀναχωροῦσιν ἐκ τοῦ σταθμοῦ
τοῦ Λαυρίου διὰ Λαύριον καὶ Μαραθῶνα, ἐνθα οἱ
καθηγηταὶ κ. κ. Λάμπρος, Χρηστομάνος Πολίτης,
Ἀργυρόπουλος κλπ. ποιήσωσιν ἐπιστημονικὰς δια-
λέξεις, ὁ δὲ ποιητὴς κ. Προβελέγγιος θὰ ἀναγνώσῃ
τὸ ποίημά του ὁ «Ἄγγελος τῆς ἐν Μαραθῶνι
νίκης».

×

ΤΕΛΩΝΙΑΚΑ

Αἱ ἐν τῷ τελωεῖῳ Πειραιῶς γενόμεναι εἰσπράξεις
κατὰ τὸ χθὲς λήγον εικοσαήμερον τρέχοντος μηνὸς
ἀνῆλθον εἰς 500 χιλιάδας δραχμὰς ἀπέναντι 508
χιλ. εἰσπράχθεισων κατὰ τὸ ἀντίστοιχον εικοσαῆ-
μερον τοῦ αὐτοῦ μηνὸς παρελθόντος ἔτους, ἧτοι ἐπὶ
ἐλαττον 80 χιλ. δραχμαί.

×

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

Ἄρριον, Κυριακὴν Ε' τῶν Νηστεϊῶν, κηρύξουσι
τὸν θεῖον λόγον ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου
Δημητρίου (Ψυρρῆ) ὁ σεβασμιώτατος ἀρχιεπίσκο-
πος Πρ. Κεφολληνίας ἐν τῷ τῆς Μητροπόλεως ὁ
ἀρχιμανδρίτης Παρθ. Δημητρόπουλος· ἐν τῷ τῶν
ἁγίων Θεοδώρων ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἰω. Μαρτίνος·
ἐν τῷ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως (Χριστοκοπίδη) ὁ ἀρ-
χιμανδρίτης Ἀνθίμος Μανοσάπουλος· ἐν τῷ τοῦ
ἁγίου Διονυσίου καὶ ὁ Οἰκονόμος Γεώργ. Πουλιά-
κος· ἐν τῷ τῆς Ρόμβης.

×

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΓΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΛΟΝ

Ἀλληγορική καὶ παραβολική εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕἰΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ'

Ὁ Ὀμηρικὸς δικηγόρος Νικόλαος Στεφανίδης.

— Μὰ ἔμετε κ. Στεφανίδη ψεύματα δὲν γνωρίζομεν νὰ λέγομεν... νὰ ψάξε μας καὶ ἂν εὐρῆς περισσότεράς ἀπὸ αὐτὰς τὰς τρεῖς δεκάρας φούρσιςέ μας.

— Κόκ... δὲν ἀκούεις Κόκ.

— Ἀκούω ἀφέντη! ἀλλὰ δὲν μπορῶ μὲ μιὰ στιγμή νὰ γείνω χίλια κομμάτια... ἐσιδέρωνα ἀφέντη...

— Ποῦ νὰ σὲ πάρῃ ὁ Διάβολος ὄλο πλύνεις καὶ σιδερώσεις καὶ μὴ χεῖς τὸ σπῆτι τοῦτο πάντοτε βρεγμένο καὶ εἰς τὴν ὑγρασία... ἀνοίξε τὸ σερτάρι ἐκεῖνο καὶ δόσε μου δύο τάλληρα.

Ὅταν ἡ Κόκ ἐνεχείρησε τὰ δύο τάλληρα πρὸς τὸν κύριόν της, οὗτος τὰ παρέδωκεν εἰς τὴν μητέρα λέγων.

— Λάθετε κυρία! ὅταν καμμία φορὰ σοῦ περισεύση το χρηματικὸν μὲ τὰ ἐπιστρέφῃς διότι δὲν εἶμαι πλούσιος. Τώρα πηγένετε διότι ἔχω δουλιὰ μὲ τοὺς δύο ἐντίμους τούτους κυρίους νὰ ἴδω τί θέλουν οἱ ἐντίμοι οὗτοι.

Αἱ δύο κυραὶ ἀνεχώρησαν εὐτυχεῖς εὐλογοῦσαι καὶ πολυφράστως εὐγνωμονοῦσαι.

— Ἄ! Κυρὰ Εὐρώπη καὶ πάλιν! ἤθελες νὰ σὲ ὀδηγήσω ἐν τῷ οἴκῳ ἐντίμων δικηγόρων, ἐντὸς τῶν οἴκων ἐντίμων δικαστῶν, ἐντίμων συμβολαιογράφων, τί φρονεῖς διὰ τὸν κ. Νικόλαον Στεφανίδη; ἠρώτησεν ὁ Διάβολος.

— Δὲν δύναμαι ἔτι νὰ ἀποφασίσω πρὶν ἀκούσω τὴν ἱστορίαν τῆς πριγκιπίσης πρὶν μοὶ ἐξηγήσης τὰ περὶ αὐτῆς... ἀληθῶς εἰς τὸ ἄλλο δωμάτιον εὐρίσκειται μία πριγκιπίσσα;.. πρέπει νὰ μάθω τὰ πάντα

— Ὅθι μάθετε τὰ πάντα μεγαλειοτάτη! ἀλλὰ ἀκροασθῆτε πρώτον τοὺς δύο μέλλοντας δημοσιογράφους καὶ τὸν μετὰ ταῦτα ἐπιφανῆ ὀδοντοίατρόν.

— Λοιπὸν ἄρχοντες τί ἐπιθυμεῖτε. Ἡκούσθη αὐθις ἡ βροντώδης φωνὴ τοῦ κ. Στεφανίδου.

— Ἐν πρώτοις κύριε Στεφανίδη πρέπει νὰ σὰς διαβεβαιώσωμεν ὅτι εἴμεθα δύο ἐντίμοι νέοι ἐμπορούμενοι ἐκ τῶν ἐντιμωτέρων καὶ θρησκευτικωτέρων ἰδεῶν, ὅτι δ...

— Νὰ ἡ ὥρα νὰ μὴν εἰσθε ἐντίμοι, νὰ μὴν ἔχετε θρησκείαν... τί μοῦ τὸ λέγετε διὰ νὰ σὰς ἐπαινήσω καὶ ἐμπιστευθῶ; τοῦτο δὲν εἶνε ἐπαινος χωριστός, εἶνε καθῆκον καὶ ἕκαστος ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ εἶνε ἐντίμος καὶ σέβεται τὴν θρησκείαν του!... ἄλλο! παρακάτω. Εἶπεν ὁ Νικόλαος Στεφανίδης αὐδῶλως ἀλλάζων τὴν ἵπτουν θέσιν του ὡς νὰ ἦτο ἐπὶ τῆς κλίνης καρφωμένος, ὅστις δὲ μὲ ὑψωμένας βραχίονας ἄνω τῆς κεφαλῆς του ἐπαίξε πλέκων-τούς δακτύλους τῶν δύο παλαμῶν του περιμένων ἀνυπομονῶς νὰ ἀκροασθῇ τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς των.

— Κύριε Στεφανίδη εἶπεν ὁ Ἀπελπίς δὲν ἀγνοεῖτε ὅτι ἡ πατρίς σήμερον μὲ τὰ κόμματα καὶ τὰς φατρίας τῶν δημαγωγῶν της πάσχει ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς. Ἐγκαταλείψαμεν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες τῆς ἀνεξαρτήτου Ἑλλάδος τὸν προορισμὸν ἡμῶν, τὴν ἱερὰν ἀποστολὴν ἡμῶν, ἐλησημονήσαμεν τοὺς ὑπὸ δουλείαν ἀδελφούς ἡμῶν, ἐλησημονήσαμεν τὰ μεγάλα ἔργα τῶν προπατόρων μας τὸ μεγαλεῖον τῆς πατρίδος κατατρώγοντες τὸν χρόνον, καὶ ἀδίκως χάνοντες τὰς περιστάσεις εἰς τὰ μικρὰ πράγματα, καὶ αὐτὴ ἡ βουλευτοκρατία...

— Κοπιᾶσθε τούτους ἄλλοι νὰ μὰς διορθώσητε. ἔλα παρακάτω... τί ἄλλο;

— Δὲν τὸ λέγομεν δι' ὑμᾶς κύριε Στεφανίδη...

ἡμεῖς κάμνετε τιμὴν εἰς τὸ βῆμα καὶ ἀμποτετε νὰ ἦσαν ὄλοι οἱ βουλευταὶ καθὼς ἡμεῖς, τὸ ἔθνος τότε δὲν θὰ εἶχε ἀνάγκη οὐδενός...

— Καὶ μήπως ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ σὰς σήμερον; καυχᾶσαι διέκοψεν ὁ δικηγόρος.

— Ἐχει ἀνάγκη ἀπὸ ἀνεξαρτήτου τύπου. Κύριε Στεφανίδη.

— Καὶ σὰς θὰ τὸν κάμετε;

— Μάλιστα κ. Στεφανίδη, ἐγὼ γνωρίζω καλῶς τὴν γλώσσαν μας καὶ πολλάκις ἔγραψα ἄρθρα εἰς τὰς ἐφημερίδας τὰ ὅποια πολὺ ἤρσαν, ὁ φίλος μου ἐδῶ εἶνε στοιχειωθῆς καὶ ὁμοῦ μὲ ἕνα ἄλλον στοιχειωθῆτην δύνανται νὰ στοιχειωθεῖν τὸ φύλλον. Δὲν ἀνήκομεν εἰς κόμματα θ' ἀφιερωθῶ λοιπὸν πατριωτικῶς εἰς τὸ ζήτημα τὸ ἑλληνικὸν καὶ θὰ ἐξετάσω ἀνεξαρτήτως κομμάτων πάντα τοῦ ἑλληνικοῦ συντάγματος ὡς εἰς ἀλήθειαν τῆς Ἀμερικῆς Λοκοφόκος δηλ. φιλελεύθερος μέχρι τοῦ μὴ περαιτέρω... οὕτω ὀνομάζονται οἱ ἀμερικανοὶ οἱ πλείον φιλελεύθεροι καὶ ἀπὸ τοὺς δημοκράτας, ὀνομάζονται Λοκοφόκοι... θὰ κάμωμεν μεγάλην δουλιὰ κ. Στεφανίδη ἤλθομεν δὲ νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὰ ὀμηρικὰ ρῶτα σὰς, νὰ στολιζήτε ἐνίστε τὴν ἐφημερίδα μας μὲ τὰς διατριβὰς σὰς... θὰ εἶνε μεγάλη τιμὴ μας κ. Στεφανίδη.

Ὁ κ. Στεφανίδης κολακευθεὶς εἰς τοὺς λόγους τούτους εἶπε.

— Καὶ ἀπὸ τοῦτα ποῦ θὰ τὰ εὐρῆτε διὰ νὰ ἀρχίστητε; τρέθων τὸν λιχανὸν του ἐπὶ τοῦ ἀντιχειρός του ἠρώτησεν ὁ νοήμων δικηγόρος μὲ μικρὸν μειδίαμα τῶν χειλέων δι' οὐ ἀπεδείκνυεν ὅτι ἐνόησε καλῶς τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς των

— Ἀκριβῶς διὰ τοῦτο ἤλθομεν νὰ σὰς συμβουλεύσωμεν. Ὁ φίλος μου ἐδῶ σὰς ὀφείλει ἐξηκοντα δραχμὰς: τὸ μεριδίον του εἰς τὸ κέρδος ἀπὸ ἐβγουν ὄλα τὰ ἐξοδα θὰ εἶνε τοῦλάχιστον πέντε δραχμαὶ τὴν ἡμέραν. Θὰ τραβῶμεν 1000 φύλλα δηλ. 5000 πεντάρες χωρὶς τὰς ἀγγελίας, δηλ. 50 δραχμὰς πώλησις. Ἐκ τούτων αἱ δαπάναι καὶ τὸ πρακτορεῖον ἀνέρχονται εἰς τριάντα πέντε μὰς μένουσι 15 δραχμ. καθαρὸν κέρδος καὶ ἕκαστην καὶ ἐὰν ἡ κυκλοφορία ἀνέλθῃ εἰς 2000 ὅπου εἶνε τὸ πιθανότερον τότε θὰ ἔχωμεν διπλοῦν κέρδος. Μὰς χρειάζονται 500 δραχμαὶ διὰ χαρτί, στοιχεῖα μελάνι κτλ., ὅπως ἀρχίσωμεν... θὰ πιάσωμεν ἕνα μικρὸν δωμάτιον... Ἐσυλλογίσθημεν λοιπὸν νὰ σὰς ζητήσωμεν 400—500 δραχμὰς δανεικὰς καὶ νὰ σὰς φέρωμεν καὶ πληρώσωμεν κάθε βράδυ τοῦλάχιστον δέκα δραχμὰς. Εἰς δύο μῆνας θὰ σὰς πληρώσωμεν τὸ ποσὸν μὲ τὸν τόκον καὶ τὸ χρέος τοῦ φίλου μου, καὶ θὰ μὰς ἔχετε ὑποστηρικτὰς τῶν ἰδεῶν σὰς κύριε Στεφανίδη διὰ βίου.

— Καὶ τί ὄνομα θὰ ἔχη ἡ ἐφημερίς σὰς κύριοι!... πότε θὰ τὴν ἀρχίστητε;

— Ἐπειδὴ θὰ γράφεται λακωνικῶς καὶ δρακοντικῶς ἀπεφασίσαμεν νὰ τὴν ὀνομάσωμεν ἡ Σπαρτιατικὴ... θὰ τὴν ἀρχίσωμεν ἐν λόγῳ τιμῆς τὸ βραδύτερον μετὰ τρεῖς ἡμέρας... ἡ ὕλη εἶνε ἑτοιμὴ.

— Ἡ Σπαρτιατικὴ!... Κόκ... δὲν ἀκούεις Κόκ;

— Ἐδῶ μαι ἀφέντη! ἤκουσα.

— Ἐλα λοιπὸν... ἀνοίξε ἐκεῖνο τὸ σερτάρι καὶ φέρε πέντε ἑκατοστάρια.

Ἡ Κόκ πρὶν ἀνοίξει τὴν σκευοθήκην ἐρρίψεν ἐν βλέμμα πρὸς τοὺς δύο κυρίους καὶ ἐκρέμασε τὸ πρόσωπον ὡς νὰ μὴ τῆς ἤρσεν ἡ ἐντολὴ νὰ φέρῃ τὰ πέντε ἑκατοντάδραχμα.

— Γράψετε μιὰν ἀπόδειξιν ὡς θὰ σὰς τὴν ὑπαγορεύσω καὶ θὰ τὴν ὑπογράψητε ἀμφοτέρω.

— Μάλιστα, κύριε Στεφανίδη! προθύμως.

Ὁ κ. Ἀπελπίς ἔλαβε τὸν κάλαμον εἰς τὴν τρέμουσαν ἐκ τῆς χαρᾶς χεῖρά του. Δὲν ἠδύνατο οὔτε ὁ ἴδιος νὰ πιστεύσῃ ὅτι ὁ κ. Στεφανίδης ἀνευ παρακλήσεων θεοῶν καὶ στερεῶν ἐγγυήσεων τόσον εὐκόλως ἤθελε δώσει τὰ χρήματ.

Ὁ κ. Στεφανίδης ἐν τούτοις πρὶν παραδώσῃ τὰ πέντε ἑκατοντάδραχμα ἤρξατο νὰ ὑπαγορεύῃ ὡς ἐπομένως.

Οἱ ὑπογεγραμμένοι ἐδανείσθημεν ἀπὸ τὸν δικηγόρον Νικόλαον Στεφανίδην πεντακοσίαις δραχμὰς διὰ τὴν ἱδρυσιν τῆς ἐφημερίδος Σπαρτιατικῆς, ἐντίμως ὑποσχόμενοι νὰ παρακαλουθῶμεν ἐν τοῖς κυρίοις ἀρθροῖς τῆς πατριωτικῆς πορείας καὶ νὰ τὰς ἐπιστρέψωμεν μετὰ τῶν ἐξηκοντα δραχμῶν, τὰς ὁποίας ἤδη ὀφείλει ὁ κύριος Γεώργιος Φρουρίδης πρὸς τὸν κ. Νικόλαον Στεφανίδην ἐντὸς τριῶν μηνῶν, πληρώνοντας ἀνὰ πᾶσαν

ἐσπέραν δέκα δραχμὰς μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους προσθήκη ἐνιαυσίου τόκου πρὸς 5 0)0 ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους ἡμῶν.

Ὅταν οἱ δύο κύριοι ὑπέγραψαν, ὁ ὀμηρικὸς δικηγόρος ἀναστενάξας εἶπεν.

— Ὅταν τις θὰ κάμῃ μιὰν χεῖριν πρέπει νὰ τὴν κάμῃ εἰς τὴν στιγμήν, ὅπως πιάσῃ καλά, ἄλλως δὲν ὀνομάζεται χεῖρ ὡς λέγει καὶ ὁ Εὐριπίδης «τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται ἡδίστον ἐν βροτοσίν· οἱ δὲ δρῶσι χρόνῳ ὡς πολλῶν δρῶσι, δυσγενέστεροι». Τώρα κύριοι ἀδίσσατέ μου τὴν χεῖραρα... πηγαίνετε νὰ ἀρχίστητε τὴν ἐφημερίδα... πηγαίνετε... ἡ πόρτα κτυπᾷ, κάποιος ἔρχεται.

Οἱ δύο νέοι ἀνεχώρησαν πηδῶντες ἀπὸ τὴν χεῖρά των.

— Ἄ κυρὰ Εὐρώπη ἔχεις πολλοὺς εἰς τὸ μέγα κράτος σου τριούτους... βλέπεις λοιπὸν ὅτι ἐὰν ὑπάρχουν ἀτιμοὶ δικηγόροι ὑπάρχουν καὶ περισσότεροὶ ἐντίμοι... διότι ἐγὼ ὁ ἀρχιδιάβολος ἄγχι μὲν δύναμαι νὰ σὲ διαβεβαιώσω ὅτι ὑπάρχουν ὑπὸ τὴν ἀτιμον Μαουερινὴν νομοθεσίαν περισσότεροὶ ἐντίμοι!... τώρα θὰ ἴδῃτε ὅτι ἐὰν ὑπάρχουν καὶ ἀτιμοὶ δικασταὶ ὅτι ὑπάρχουν καὶ πλείστοι ἐντίμοι, ἐντιμῶς δὲ οἱ ἀτιμοὶ δικηγόροι καὶ δικασταὶ γίνονται τοιοῦτοι διότι ἡ καταχθόνιος αὐτὴ ἀντιπραγματικὴ καὶ προβληματικὴ καὶ στρεψόδικος νομοθεσία ταὺς κάμνει διὸ πρέπει νὰ ἐπισπεύσωμεν τὴν ἐπανόστασιν πρὶν ὁ χεῖμαρος τῆς διαφθορᾶς πάρῃ μὲ τὰ ξηρὰ καὶ τὰ χλωρὰ.

Ἐκραξεν ὁ Διάβολος χαροποιῶς... ἰδοὺ ἔρχεται εἰς γέρον πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Στεφανίδου... ἀκροασθῆτε σῶς.

— Καλῶς τὸν κύριον πρόεδρον... τί κάμνετε κ. πρόεδρε!... καύσωσι σήμερον ἔ; ἐγὼ εὐρίσκω ἀνεπαυσιν οὕτω εἶπεν ὁ κ. Στεφανίδης οὐδῶλως παραχθεις ἀπὸ τὴν ἵπτουν θέσιν του εἰς τὴν ἑλευσιν τοῦ προέδρου καὶ αὐθις φαινόμενος ὡς καρφωμένος ἐπὶ τῆς κλίνης. Οὕτε ὁ Διογένης ἐντὸς τοῦ πύθου του ἠδύνατο νὰ ἦτο κυνικώτερος φιλόσοφος ἐν τῇ ἐμοφάνισι τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου ὅσον ὁ κ. Στεφανίδης ὅστις τὴν στιγμήν ἐκείνην ἐσπόγγιζε διὰ τοῦ ρινομάκτου του τὸν ἰδρώτα τοῦ προσώπου του.

— Ἦλθον κ. Στεφανίδη νὰ σὲ παρακαλέσω νὰ ἀνανεώσωμεν τὸ μικρὸν ἐκεῖνο συνάλλαγμα τῶν 500 δραχμῶν τὸ ὅποσον πίπτει μεθ' αὐριον. Ἠλπίζον νὰ λάβω χρήματα ἀπὸ ἕνα οἰκόπεδον τὸ ὅποσον ἐπρόκειτο νὰ πωλήσω ἀλλ' ἀτυχῶς δὲν ἐπρόφρασα. Εἰς τὴν προσεχῆ λήξιν του δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ τὸ ἐξοφλήσω.

— Νὰ τὸ ἀνανεώσωμεν φίλε πρόεδρε!... κάμε τὸ νέον καὶ φέρε το νὰ σοὶ δώσω τὸ παλαιόν.

— Νὰ τὸ ἔχω καμωμένον καὶ τὸ ἔφερον, τὸ ἔκαμα μάλιστα ἀντὶ τριῶν μηνῶν τεσσάρων διὰ νὰ λάβω πληρεστάτην εὐκαιρίαν νὰ τὸ πληρώσω.

— Πολὺ καλὰ κύριε πρόεδρε... Κόκ... δὲν ἀκούς Κόκ, βροντοφῶνως ἔκραξεν ὁ κ. Στεφανίδης ἐκτείνων τὸν βραχίονά του καὶ λαμβάνων τὸ συνάλλαγμα αὐτε καὶ τὸ ἐλάχιστον στρέφων τὸ σῶμα του ὅπως μεταβάλλει τὴν κλινικὴν του θέσιν.

— Ἐδῶ με ἀφέντη!... τί θέλεις;... καφέ διὰ τὸν κύριον πρόεδρον;... τὸν ἐτοιμάζω ἀφέντη.

— Τὸν κακὸν σου τὸν καιρὸ ποῖός σοῦ ζήτησε καφέ... μὲ τέτοια ζέστη... πίνει μωρὲ κανεῖς καφέ... ἀνοίξε τὸ σερτάρι ἐκεῖνο καὶ ἀπάνω πάνω μέσα εἰς τὸ δεύτερον σακουλάκι θὰ εὐρῆς τὸ συνάλλαγμα ἀπὸ 500 δραχμῆς τοῦ κύρ προέδρου καὶ φέρετο δῶ.

— Τώρα ὅπου ἐκτελεῖ ἡ Κόκ τὴν διαταγὴν τοῦ κυρίου της κυρὰ Εὐρώπη γνωρίζεις τί λέγει μέσα της; Ἐρωτᾷ ὁ Διάβολος τὴν αὐτοκρατορεῖαν τῆς Γῆς.

— Ὅχι βέβαια προγνώστα τῶν κρυφῶν στοχασμῶν, ἀπεκρίθη ἡ κυρὰ Εὐρώπη.

— Πέμπει ὄλους εἰς ἐμὲ διότι ὁ κύριός της πετᾷ τὰ ἑκατοστάρια σὲν φασούλια εἰς ἀγαθοεργίας καὶ συνδρομὰς τῆς πτωχολογίης καὶ δὲν ἀγοράζει τῆς μαγειρικῆς πολλὰ ἀναγκαῖα τὰ ὅποια στεροῦνται ἐν τῷ μαγειρείῳ, καθὼς καὶ πολλὰ ἀναγκαῖα τοῦ οἴκου, καὶ τινα καθήματα ἔτι.

Ὅταν ἡ Κόκ ἐξέτελεσε τὴν διαταγὴν της καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸ μαγειρεῖον καὶ τὸ παλαιὸν συνάλλαγμα ἐπεστράφη πρὸς τὸν πρόεδρον, ὁ κ. Στεφανίδης ἀποτεινόμενος πρὸς αὐτὸν ἐρωτᾷ.

— Πῶς πηγαίνει ἡ ὑπόθεσις τοῦ κ. Βλακέντη Βλακεντίου;

(Ἀκολουθεῖ)